

[Ole Bjørn Kraft.]

herrer havde et klart overblik over situationen; det var ikke nødvendigt for dem at studere problemet nærmere.

Ved siden af disse grunde, som jeg har nævnt, var der et spørgsmål, som for det konservative parti har været meget bestemmende for den stilling, vi har indtaget. Ingen kan jo være i tvivl om, at nedskæringen af kronens værdi har den største indflydelse på indkomstfordelingen mellem de forskellige befolkningsgrupper her i landet. Vi fandt det rimeligt at undersøge, om det ikke var muligt at fordele byrderne ved nedskæringen med mere hensyntagen til alle sider i samfundet end den, der finder sted nu.

Vi var desværre ene om at vise interesse for denne side af sagen. Regeringen mente at vide, hvad den gjorde. Ja, vidste den nu virkelig også, hvad det var, den kastede sig ud i? Der foreligger allerede nu det, at den på et meget væsentligt område skønnede aldeles forkert og meget hurtigt måtte træffe beslutninger, fordi den havde skønnet forkert. Statsministeren og finansministeren var oprindelig rørende enige om, at det i første omgang kun ville blive Danmarks dollarimport, der ville stige i pris, og deres blad „Social-Demokraten“ fandt det væsentligt straks at slå fast, at stigende priser kan der kun blive tale om for importerede dollarvarer, og så trøstede man befolkningen med, at det var kun i forsvindende grad, det kom til at gælde forbrugsvarer. Bladet beregnede endogså, at nedskrivningen af kronen kun ville slå igennem med $\frac{1}{16}$ af de 44 pct., hvormed dollars steg i pris. Naturligvis lød der lignende røster fra adskillige venstreblade, som også var ivrige for at mildne chokket for befolkningen.

Men hvad er der nu sket? Var de rigtige, disse betragtninger? Den regering, som var så klar over det hele, så den rigtigt? Noget af det første, der skete, var, at de hjemlige kornpriser gik i vejret, og de ligger nu en 15—20 pct. over det tidligere niveau. Og det var ikke alene dollarvarer, der steg i pris. Sterlingvarer er også steget i stor udstrækning, metaller med 30 pct., gummi med 17 pct. og bomuld med 25 pct. Meget hurtigt blev det klart, at der ville skyde en prisstigningsbølge fra England ind over vore kyster, og at den ikke kunne undgå at øve meget betydelig indflydelse på samhandelen mellem Danmark og England; foreløbig får vi færre varer end hidtil for de varer, vi sender til England. Og det gik slet ikke, som regeringen troede: at

alle europæiske lande ville devaluere i samme grad. Allerede nu er varerne fra Frankrig, Italien, Belgien-Luxembourg, Spanien og Tyskland blevet dyrere. Regeringen handlede, men handlede ganske i blinde. Regeringen havde ikke noget overblik over situationen, den dag beslutningen blev truffet, og det understreger for mig berettigelsen af det konservative krav om, at man skulle have taget sig tid til at tænke over sagen. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Og hvad så?). Det kommer, højtærede finansminister, ikke så utålmodig; når denne tale er forbi, vil den højtærede finansminister have et ganske klart billede — jeg ved ikke, om det bliver et behageligt billede — af den holdning, vort parti indtager overfor den højtærede regering og til de saglige spørgsmål, der her var til behandling. Det, der forbavsede mig den søndag eftermiddag, var unægtelig, at de to ikke-socialistiske partier, venstre og det radikale venstre, ikke ville støtte vort krav om en rimelig udsættelse af afgørelsen. Jeg tror, det havde været rigtigt at gøre det; jeg tror, det politiske liv i Danmark havde været tjent dermed.

Den højtærede finansminister efterlyste for et øjeblik siden — og statsministeren har gjort det tidligere — det standpunkt, mit parti ville have indtaget, såfremt den nødvendige tid var blevet stillet til vor rådighed, og hævdede, at nu måtte vi have haft tilstrækkelig tid til en overvejelse. Jeg vil gerne forudskikke den bemærkning, at vi jo ikke råder over de samme oplysninger og hjælpeklender som regeringen, der har sit fine økonomiske sekretariat, udenrigstjenesten og meget mere til sin rådighed, og jeg vil gerne til en begyndelse for en ordens skyld understrege, at pundets devaluering rejste en række problemer for Danmark. Den betyder, at mange byrder i form af højere priser og færre varer, altså en nedsat levestandard for vort folk, nu vælter ned over os.

Det var det konservative folkepartis opfattelse, at disse byrder måtte fordeles rimeligt, retfærdigt og på en samfundsmæssigt hensigtsmæssig måde. Det er klart, at eksportproduktionen og da først og fremmest landbrugserhvervet ville være kommet ud for meget betydelige vanskeligheder, såfremt Danmark havde opretholdt uforandret dollarkurs og således havde fået færre kroneindtægter for sine sterling. Men også det standpunkt, regeringen valgte, rejser virkelig problemer for landbruget. Råvarepriserne vil stige, hvilket i særlig grad vil ramme det intensive landbrug,